Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sepulture ů aggere p̄mitur: qui in p̄petratione nequitie
ęiam usu consuetudinis p̄ssus grauat. Si hos miseratus
ad uitā reuocat. quia plerumq; diuina grā non solum
in occultis. sj ęiam in apis iniquitatib̄ mortuos. ęmole
prauę consuetudinis p̄ssos. respectus siu lumine illustrat.
Quartū ů mortuū redemptor nr̄ discipło nuntiante ag
nosci. nec tam suscitat. quia ualde ē difficile. ut is quē
post usum malę consuetudinis ęiam adulantiū linguę
excipiunt. amentis suę morte reuocet. De quo ębene dr;
sine mortuos ut sepeliant mortuos suos. Mortui enim
mortuos sepeliunt. cum peccatores peccatorē fauorib;
premunt. Qd enim est aliud peccare quā occumbere?
cur me
Si qui peccantē laudib̄ p̄sequunt. eruncti sub
in suo ꝓ uerbę suę aggere abscondunt. Erat autē
Lāharus mortuus. sed tamen non amortuus sepultus; fi
deles quippe illu mulieres obruerant. quę ęei morte
uiuificatori nunciabant. Unde ępiuus ad lucē redit.
quia cum in peccato animus mortē. citius ad uitā redu
cē. si sup̄ hunc sollicite cogitationes uiuunt. aliq̄ndo
autē sic ęsup̄ dictū est. falsa spes mentē non interipit.
si hanc deterius desperatio configit. Quę dum omnē
spem uenię funditus interimit. erroris lacte animā